

Nieuwland saai? Vergeet het maar

Door Miro Lucassen

Saaï en sfeerloos, zeggen zij die er niet wonen over Nieuwland. Dat oordeel is snel geveld door de reiziger die afkomstig is uit de veelkleurigheid van het internationaal bejubelde Kattenbroek. Na de passage van de Rondweg-Noord betekent de entree van Nieuwland de binnenkomst in een gewonere wijk. Een in zichzelf gekeerd gebied, met zicht op de ronde toren die het winkelcentrum aangeeft, verscholen achter geluidswallen en omzoomd door waterpartijen en smalle bomenlanen.

Een makkelijke mening is ook te geven over de bevolking van Nieuwland. Tweeverdieners die met de auto hun kroost op school afleveren en zich vervolgens in de file storten, op weg naar hun werk buiten de stad. Zij die zich een echte

Amersfoorter voelen, komen niet naar Nieuwland. Of ze weten niet dat ze er zijn als ze een keuken, tapijt of badkamer aanschaffen op bedrijventerrein Calveen.

Achter de geluidswallen leven veel Nieuwlanders intussen als tevreden pioniers. Het weiland van weleer is omgevormd tot een stadswijk, de grootste problemen met overstromingen bij zware regenval lijken de wereld uit. Bewoners hebben de woeste grond van hun tuintjes bedwongen, verkeersroutes hebben zich afgetekend, op sommige plekken vormt zich al een gemeenschap die buurtbarbecues houdt of actie voert voor veiligheid op straat.

Niet voor niets is Nieuwland een populaire bestemming voor Amersfoorters die een groter huis zoeken. Het

door ontwerpers bewierookte Kattenbroek is zelfs de grootste leverancier van Nieuwlandbewoners. In deze bijlage vertellen zij over de verlokkingen van de grotere huizen met hun traditionele ontwerpen, over het gemak en de noodzaak van twee auto's per huishouden, en over het feestelijke gevoel als er overal roze en blauwe geboorteballonnetjes aan de gevels hangen. Verder slurpen de zonnepanelen energie direct uit de hemel, wat alle Nieuwlanders een goed milieugevoel bezorgt zonder dat ze er iets voor hoeven te ondernemen. Zijn alle wijkbewoners dan domweg ge-

lukkig aan het Duifkruid en de Schone van Boskoopgaard? Het doet Nieuwland onrecht om de wijk met zo'n cliché af te doen. Leven in Nieuwland is namelijk ook eindeloos zoeken naar een plekje om de auto te parkeren, jeugd zonder eigen honk die nergens mag hangen en winkeliers die het hoofd maar net boven water houden. Kinderen in Nieuwland moeten nog iets vinden op het gebrek aan trapveldjes en het overschot aan hondenpoep. Onderwijzers op de propvolle scholen volgen strakke roosters voor het gebruik van te kleine speelpleinen. Zelfs Sinterklaas zucht onder de regels die Nieuwland tot de laatste centimeters hebben volgetekend met verantwoorde bouwsels en voorzieningen. Leven in Nieuwland is daarom ook vechten voor een plekje in een dichtbegroeide jungle. Saaï? Vergeet het maar.